Zaawansowane Metody Inteligencji Obliczeniowej

Lab 11: Ciągła Przestrzeń Akcji

Michał Kempka

Marek Wydmuch

20 maja 2021

"Akademia Innowacyjnych Zastosowań Technologii Cyfrowych (Al Tech)", projekt finansowany ze środków Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa POPC.03.02.00-00-0001/20

1 Actor-Critic dla ciągłej przestrzeni akcji

```
Algorytm 1: Pseudokod dla algorytmu One-step Actor-Critic
```

- 1 Inicjalizacja:
- 2 Różniczkowalna polityka $\pi(a|s,\theta)$
- 3 Różniczkowalna funkcja wartości stanu $v(s, \boldsymbol{w})$
- 4 Zainicjalizowane wagi $oldsymbol{w} \in \mathbb{R}^d_{oldsymbol{w}}$ i $oldsymbol{ heta} \in \mathbb{R}^d_{oldsymbol{ heta}}$
- 5 Zadana szybkość uczenia $lpha_{m{ heta}}, lpha_{m{w}} \in \mathcal{R}^+$

6 repeat

- 7 **if** S nieustawiony lub terminalny **then**
- 8 Rozpocznij nowy epizod
- $S \leftarrow S_0$
- 10 $A \sim \pi(\cdot|S,\theta)$
- 11 Wykonaj akcję A, zaobserwuj nagrodę R i następnik S'
- 12 $\delta \leftarrow R + \gamma v(S', \boldsymbol{w}) v(S, \boldsymbol{w})$
- 13 $\boldsymbol{w} \leftarrow \boldsymbol{w} + \alpha_{\boldsymbol{w}} \delta \nabla v(S, \boldsymbol{w})$
- 14 $\theta \leftarrow \theta + \alpha_{\theta} \delta \nabla \ln \pi(A|S, \theta)$
- 15 $S \leftarrow S'$
- 16 until warunek stopu;

Na poprzednich zajęciach poznaliśmy metody gradientu polityki lub inaczej aproksymacji polityki, jedną z metod z tej rodziny jest algorytm Actor-Crtic (Algorytm 1). Metody te oferują prosty sposób na radzenie sobie z dużymi przestrzeniami akcji, włączając to przestrzenie ciągłe, gdzie liczba możliwych akcji jest nieskończona. W wypadku ciągłej przestrzeni stanów zamiast uczyć się prawdopodobieństw dla każdej z akcji, możemy uczyć się parametrów rozkładu prawdopodobieństwa. Na przykład, przestrzenią akcji mogą być liczby rzeczywiste, a akcję będziemy wybierać z rozkładu normalnego. Funkcja gęstości rozkładu normalnego jest zdefiniowana w następujący sposób:

$$p(x) = \frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}}e^{\left(-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}\right)},$$

gdzie μ i σ są średnią i odchyleniem standardowym rozkładu normalnego. Sparametryzowana polityka oparta na funkcji gęstości rozkładu normalnego jest więc następująca:

$$\pi(a|s,\boldsymbol{\theta}) = \frac{1}{\sigma(s,\boldsymbol{\theta})\sqrt{2\pi}} e^{\left(-\frac{(a-\mu(s,\boldsymbol{\theta}))^2}{2\sigma(s,\boldsymbol{\theta})^2}\right)},$$

gdzie $\mu: \mathcal{S} \times \mathbb{R}^d \to \mathbb{R}, \sigma: \mathcal{S} \times \mathbb{R}^d \to \mathbb{R}^+$. Dlatego podzielimy nasz wektor parametrów na dwie części, każda odpowiadająca za parametryzację jedynie jednej z tych funkcji: $\boldsymbol{\theta} = [\boldsymbol{\theta}^{\mu}, \boldsymbol{\theta}^{\sigma}]$.

Pytanie: Reguła aktualizacji dla w algorytmie Actor-Critic jest następująca:

$$\boldsymbol{\theta}_{t+1} = \boldsymbol{\theta}_t + \alpha \delta_t \frac{\nabla \pi(A_t | S_t, \boldsymbol{\theta})}{\pi(A_t | S_t, \boldsymbol{\theta})}$$
(1)

$$= \boldsymbol{\theta}_t + \alpha \delta_t \nabla \ln \pi (A_t | S_t, \boldsymbol{\theta}). \tag{2}$$

Wyznacz regułę aktualizacji dla polityki opartej o sparametryzowaną funkcję gęstości rozkładu normalnego.

2 Deep Deterministic Policy Gradient (DDPG)

```
Algorytm 2: Pseudokod dla algorytmu Deep Deterministic Policy Gradient
```

```
1 Inicjalizacja:
 2 Różniczkowalne parametryczne funkcje rzeczywiste (sieci) Q(s,a|\pmb{\theta}^Q) i \mu(s|\pmb{\theta}^\mu)
 3 Powtórzone parametry dla 'target network': \boldsymbol{\theta}^{Q'} \leftarrow \boldsymbol{\theta}^{Q}, \theta^{\mu'} \leftarrow \boldsymbol{\theta}^{\mu} Zainicjalizuj pamieć \mathcal{M} = \emptyset
 4 Parametr I określające co ile kroków uczymy się z pamieci
 5 Parametr J określający ile doświadczeń wybieramy z pamięci
 6 Parametr \tau \in (0,1) odpowiadający za szybkość aktualizacji target network
 7 steps \leftarrow 0
 8 repeat
 9
            steps \leftarrow steps +1
           if S nieustawiony lub terminalny then
10
                  Rozpocznij nowy epizod
11
12
            Wybierz A według dowolnej polityki (np. zgodnej z \mu poszerzonej o losowość)
13
           Wykonaj akcję A, zaobserwuj nagrodę R i następnik S'
14
           \mathcal{M} \leftarrow \mathcal{M} \cup \langle S, A, R, S' \rangle
15
            S \leftarrow S'
16
           if steps %I = 0 then
17
                  q \leftarrow 0
18
                  for j \leftarrow 1, \dots, J do
19
                        \langle S, A, R, S' \rangle \leftarrow losowo wybrane z \mathcal{M}
20
                        g^{Q} \leftarrow g^{Q} + \frac{1}{2} \nabla_{\boldsymbol{\theta}^{Q}} \left( Q(S, A | \boldsymbol{\theta}^{Q}) - (R + \gamma Q'(S', \boldsymbol{\mu}'(S' | \boldsymbol{\theta}^{\mu'}) | \boldsymbol{\theta}^{Q'})) \right)^{2}
21
                        g^{\mu} \leftarrow g^{\mu} + \nabla_{\boldsymbol{\theta}^{\mu}} Q(\hat{S}, \mu(s|\boldsymbol{\theta}^{\mu})|\boldsymbol{\theta}^{Q})
22
                  \boldsymbol{\theta}^Q \leftarrow \boldsymbol{\theta}^Q - \frac{1}{7} \alpha q^Q
23
                  \boldsymbol{\theta}^{\mu} \leftarrow \boldsymbol{\theta}^{\mu} + \frac{1}{7} \alpha q^{\mu}
24
            \boldsymbol{\theta}^{Q'} \leftarrow \tau \boldsymbol{\theta}^Q + (1 - \tau) \boldsymbol{\theta}^{Q'}
25
            \boldsymbol{\theta}^{\mu'} \leftarrow \tau \boldsymbol{\theta}^{\mu} + (1 - \tau) \boldsymbol{\theta}^{\mu'}
26
27 until warunek stopu;
```

Deep Deterministic Policy Gradient (DDPG) [1] to podejście, które łączy metodę Actor-Critic z metodą Deep Q-Learning. Pozwala nam użyć ciągłych akcji, jest **off-policy**, **model-free** i w naturalny sposób może korzystać ze wszelkich (większości?) rozszerzeń metody DQN. W praktyce możemy nawet zapomnieć o fakcie powiązania DDPG z metodami z rodziny policy gradient i organicznie wymyślić ją wychodząc od DQN.

2.1 Ciągłe akcje w DQN

W normalnym DQN, wejście dla sieci jest stanem, a wyjście wektorem Q długości przestrzeni akcji. W przypadku DDPG jest to niemożliwe ze względu na fakt, że zbiór akcji jest niepoliczalny (lub prawdopodobnie zaporowo duży w zdyskretyzowaniu). Możemy więc użyć zatem naszej ciągłej akcji (wektora liczb rzeczywistych) jako części **wejścia** do sieci. Zamiast $Q_{DQN}: \mathcal{S} \to \mathbb{R}^{|\mathcal{A}|}$ uzyskujemy $Q_{DDPG}: \mathcal{S} \times \mathcal{A} \to \mathbb{R}$.

Niestety przy takiej formulacji pojawia się pewien problem: jak wybrać akcję maksymalizującą Q? Stwórzmy funkcję $\mu(S): \mathcal{S} \to \mathbb{R}^d$ (gdzie d to wymiarowość akcji), która zwraca nam **najlepszą akcję** dla danego stanu

(preferencyjnie wyrocznia). Możemy teraz użyć $\mu(S')$ w klasycznej aktualizacji Q-learningu pozbywając się maxa: $\max_{a' \in \mathcal{A}} Q(S', a') \to Q(S', \mu(S'|\boldsymbol{\theta}^{\mu}))$.

Założenie, że μ jest wyrocznią nie jest niestety bardzo pomocne w praktyce więc określmy, że μ będzie funkcją parametryczną z parametrami θ^{μ} . Z uwagi na fakt, że **zwracanie najlepszej akcji** jest tożsame z **maksymalizacją Q** możemy sformułować podproblem optymalizacyjny maksymalizacji Q ze względu na θ^{μ} (średnio dla wszystkich możliwych stanów):

$$\max_{\boldsymbol{\theta}^{\mu}} \mathbb{E}_{s \in \mathcal{S}}[Q(s, \mu(s|\boldsymbol{\theta}^{\mu}))] \tag{3}$$

Powyższy podproblem możemy rozwiązać (rozwiązywać) na różne sposoby, Ale naturalnym, prostym i przyjemnym rozwiązaniem jest użycie SGD z przeciwnym znakiem - **gradient ascent** i przeprowadzanie optymalizacji równolegle z klasyczną aktualizacją funkcji Q. Zakładając, że funkcja Q jest także parametryzowana, powiedzmy przez θ^Q , przy napotkaniu pojedynczej krotki $\{S,A,S',R\}$ możemy zastosować dwie do pewnego stopnia niezależne aktualizacje:

$$\boldsymbol{\theta}^{Q} \leftarrow \boldsymbol{\theta}^{Q} - \alpha \frac{1}{2} \nabla_{\boldsymbol{\theta}^{Q}} \left(Q(S, A | \boldsymbol{\theta}^{Q}) - (R + \gamma Q(S', \boldsymbol{\mu}(S' | \boldsymbol{\theta}^{\mu}) | \boldsymbol{\theta}^{Q})) \right)^{2}$$
(4)

$$\boldsymbol{\theta}^{\mu} \leftarrow \boldsymbol{\theta}^{\mu} + \alpha \nabla_{\boldsymbol{\theta}^{\mu}} Q(S, \mu(S|\boldsymbol{\theta}^{\mu})|\boldsymbol{\theta}^{Q}) \tag{5}$$

Pseudokod 2 prezentuje ideę DDPG bardziej szczegółowo i z użyciem standardowych ulepszeń z DQN (experience replay, target network)

2.2 Architektura sieci i parametry

Jak widać z równań 4 mamy dwa zestawy parametrów, które mogą być użyte do zaimplementowania dwóch osobnych sieci, które będą aktualizowane niezależnie. Bardzo popularne jednak jest, by część sieci **odpowiedzialna za przetwarzanie stanów** była współdzielona.

2.3 Nawiązanie do Actor-Critic

Jak wspomniano wcześniej, DDPG możemy traktować jako metodę z rodziny Actor-Critic gdzie krytyk uczy się Q(S,a), a aktor polityki $\mu(s)$.

2.4 Eksploracja

Z uwagi na fakt, że DDPG, podobnie jak Q-learning jest metodą off-policy, nasza polityka może być teoretycznie dowolna. Typowym jednak jest by stosować eksplorację poprzez wprowadzenie szumu Gaussowskiego (rozkład normalny) skupionego na 0 z progresywnie malejącą wariancją. Można jednak zastosować inny model eksploracji bez większych teoretycznych reperkusji.

2.5 Powolna aktualizacja sieci

Jak widać w pseudokodzie 2 (ostatnie linijki) w DDPG mamy podobnie jak w DQN do czynienia z 'zamro-żonymi' sieciami (target network), które w tym przypadku są aktualizowane na bieżąco, lecz tylko częściowo. Nie jest to kluczowa cześć algorytmu, lecz warto zwrócić uwagę na istnienie takiej alternatywy.

2.6 Rozkłady akcji

Do tej pory, mówiąc o akcjach ciągłych, domniemywaliśmy, że chodzi o wektroy liczb rzeczywistych. W ogólności nie musi tak być (chociaż jest to raczej rzadziej poruszany temat). Na akcje mogą być narzucone najróżniejsze ograniczenia np, mają być dodatnie, z pewnego zakresu [a,b], tylko liczby naturalne. W tym przypadku należy użyć odpowiednich funkcji aktywacji (np. sigmoid, softplus) dla wyjść sieci i rozkładów prawdopodobieństw z odpowiednimi funkcjami gęstości (np. ucięty rozkład normalny, rozkład Bernoulliego)

Literatura

- [1] Lillicrap, T. P., Hunt, J. J., Pritzel, A., Heess, N., Erez, T., Tassa, Y., Silver, D., and Wierstra, D. (2016). Continuous control with deep reinforcement learning. In Bengio, Y. and LeCun, Y., editors, *ICLR*.
- [2] Russell, S. and Norvig, P. (2010). Artificial Intelligence: A Modern Approach. Prentice Hall, third edition.
- [3] Sutton, R. S. and Barto, A. G. (2018). *Reinforcement Learning: An Introduction*. The MIT Press, second edition.

